

MERCURY

AŞIK VEYSEL

Ibrahim Cinkaya Social Sciences High School

Mercury 4th Edition

IT IS NOT ENOUGH TO LOVE AŞIK VEYSEL, IT IS NECESSARY TO UNDERSTAND HIM

"You cross my mind every day, one gives a hello." A.Veyssel

Dear Readers,

I always have a longing to say, 'Man must be a faithful companion to man'! Even if my personal history aside, the history of love, music, cinema, theater, plastic arts and poetry expresses this longing; Being a master, producing art and always staying in love is my biggest concern and reason.

*"My presence, my absence is a Veyssel name,
The voice will remain ancient in the sky dome,
All these years I've been searching for myself,
I couldn't find me anyway."*

Let's shake ourselves up a little. We are very comfortable sitting here or in the comfortable armchairs of our warm rooms, with all our selfishness. "But we live in an age where only fools think they are happy."

Many of us write articles and do readings. We embark on imaginary journeys in the sweetness of paper candy in our personal history, it is not enough, we create luxurious depressions for ourselves. If writing or reading is a journey; we are most selfish to the lives of others in these journeys. Because we cannot be a home for those who love us. We do not see huge mountains falling over other people's lives while trees are falling on us.

However, we have values that would bleed if a thorn pierced our hands in any part of the geography we live in, leave great legacies by giving us unforgettable lessons of humanity, and never get tired of "carrying the giant loneliness on our shoulders in this friendly land of dwarves".

Âşık Veyssel, too, shouldering the weight of the world for us, becomes a light to those who are left without poetry, breath, and friends; he chooses the black earth as his lover.

Whatever belongs to human being...

While we were picking flowers from the flamboyant gardens, the world is a prison for our loves, because of smallpox in those difficult living conditions, at the age of a child. Of all the colors, he only remembers red, after his eyes were out of sight. Because he fell before he got smallpox, his hand bled, he saw blood. Veyssel, who started to play the baglama, who became with drawn after he started to see with the eyes of his heart, illuminates the dark world of Veyssel with powerful bards such as Pir Sultan Abdal, Karacaoğlan and Dadaloğlu. As much as there are human emotions, they are also present in the poems of Âşık Veyssel. He understands the dialectic of life, the laws of change of the world with the eyes of the heart, solves it and expresses it.

*"I floated from the sky and came down clean
I landed on the ground, painted in seven colors
I became a gray cloudy flood and I walked
I've been painted in all sorts of colors
Veyssel, I came from nothing, I disappeared, I went
Those who say I am, are a lie, I chose the truth
I flew to the skies in a vapor"*

Best regards,

**Memduh Altun
General Release Coordinator**

ÂŞIK VEYSEL'İ SEVMEK YETMEZ, ANLAMAK GEREKİR

"Her gün aklımdan geçiyorsun, insan bir selam verir." A.Veyssel

Sevgili Okuyucular,

'İnsan insana sadık bir yâr olmalıdır' diye hep bir özlemim vardır benim! Bu özlemimi kişisel tarihim bir tarafa, aşkın, müziğin, sinemanın, tiyatronun, plastik sanatların ve şiirin tarihi dile getirse de konuşsa; Efendi olmak, sanat üretmek ve hep aşık kalmak en büyük derdim ve sebebidir.

*"Varlığım, yokluğum bir Veyssel adım,
Kalacaktır gök kubbede ses kadim,
Bunca yıldır kendi kendimi aradım,
Hiçbir türlü bulamadım ben beni."*

Sarsalım biraz kendimizi. Burada ya da sıcak odalarımızın rahat koltuklarında otururken pek de bir rahatız tüm bencilliğimizle. "Oysa yalnızca aptalların kendini mutlu sandığı bir çağda yaşıyoruz."

Birçoğumuz, yazılar yazıyor, okumalar yapıyoruz. Kişisel tarihimizin kâğıt helva tatlılığındaki yaşanmışlıklarında düşsel yolculuklara çıkıyoruz, yetmiyor, kendimize lüks bunalımlar üretiyoruz. Yazmak da, okumak da bir yolculuksa; en çok başkalarının hayatına benciliz bu yolculuklarımızda. Çünkü yurt olamıyoruz bizi sevenlere. Üstümüze ağaç devrilirken, başkalarının hayatlarına devrilen koca koca dağları görmüyoruz.

Oysa yaşadığımız coğrafyanın herhangi bir yerinde elimize diken batsa yüreği kanayan, bizlere unutulmaz insanlık dersleri vererek büyük miraslar bırakan, "bu dost cüceler ülkesinde dev yalnızlığını sırtında taşımaktan" bıkmayan değerlerimiz var.

Âşık Veyssel de dünyanın yükünü bizim yerimize omuzlayıp, şiirsiz, nefessiz, dostsuz kalanlara ışık olurken; kendine kara toprağı yâr olarak seçer.

İNSANA AİT NE VARSA...

Biz gösterişli bahçelerden çiçekler toplarken aşklarımıza, o zorlu yaşam koşullarında çiçek hastalığına yakalandığından dünya başına zindandır çocuk yaşında. Renklerden bir tek kırmızıyı anımsar, gözleri görmez olduktan sonra. Çünkü çiçek hastalığına yakalanmadan önce düşmüştür, eli kanamıştır, kan görmüştür. Gönül gözüyle görmeye başladıktan sonra içine kapanan bağlama çalmaya başlayan Veyssel'in, karanlık dünyasını Pir Sultan Abdal, Karacaoğlan, Dadaloğlu gibi güçlü ozanlarla aydınlatır. İnsana ait ne kadar duygu varsa Âşık Veyssel şiirlerinde de onlar vardır. Hayatın diyalektiğini, dünyanın değişim yasalarını gönül gözüyle anlar, çözer dile getirir.

*"Göklerden süzüldüm tertemiz indim
Yere indim yedi renge boyandım
Boz bulanık bir sel oldum yürüdüm
Çeşit çeşit türlü renge boyandım
Veyssel yoktan geldim yok oldum gittim
Ben diyenler yalan, gerçeği seçtim
Bir buhar halinde göklere uçtum"*

Saygılarımla,

Memduh Altun
Genel Yayın Koordinatörü

CONTENTS

6-7 *Âşık Veysel*

8-9 *Worldview of Âşık Veysel*

10-11 *Minstrelsy Tradition And Minstrel Literature*

12-13 *Âşık Veysel Poems In Education*

14-15 *ACQUAINTANCE*

16-17 *I'M ON A LONG NARROW ROAD*

18-19

*Your Beauty Wouldn't
Worth a Dime*

20-21

BLACK EARTH

22-23

Âşık Veysel in the Press

24-25

*How Visually Impaired Individuals
Play Musical Instruments?*

26

Corner of Folk Song

27

Crewmate

ABOUT US

General Release Coordinator

Memduh ALTUN

Cover Designer

Mina AKKOL

Designers

Armagan TEK

Ash Ela KEMALOGLU

Betul KARAAYVAZ

Elıfsu EKICI

AŞIK VEYSSEL

Aşık Veysel Şatıroğlu was born in Sivrialan village of Sarkışla district of Sivas province on 25th October 1894. He is a Turkish minstrel and poet. His last name before Şatıroğlu was Ulu. His mother's name was Gülizar and his father's name was Ahmet with a nickname called "Karaca". His father was a farmer. Veysel's two sister has passed away because of a disease called Variola or Smallpox which is a very common disease at that time. And he has lost his eyesight due to the same reason when he was seven.

(Aşık Veysel, gerçek adıyla Veysel Şatıroğlu, 25 Ekim 1894 yılında Sivas Vilayeti'nin Sarkışla ilçesine bağlı Sivrialan köyünde dünyaya gelen Türk halk ozanı ve şairidir. Şatıroğlu'ndan önceki soyadı Ulu 'dur. Annesi Gülizar, babası "Karaca" lakaplı Ahmet adında bir çiftçiydi. Veysel'in iki kız kardeşi, yörede yaygınlaşan çiçek hastalığına yakalanarak yaşamlarını yitirdi. Ardından Veysel yedi yaşında aynı hastalıktan dolayı iki gözünü de kaybetti.)

His father, Ahmet has bought an instrument for him to play around when he lost his eyesight. Firstly he started to play other minstrel's folk songs. He has got her first instrument classes from the Molla Hüseyin and he has made a great contribution. He has met Ahmet Kutsi Tecer, the Education Manager of Sivas, on poets night in 1930. And thus, he has traveled a lot of cities with his support. He has met so many people who supported him like Ali İzzet Özkan, Devrani, Aziz Üstün, Ali Özsoy Dede. And also there were so many famous people who used his works.

(Babasının, Aşık Veysel'e gözlerini kaybettiğinde oyalanması için aldığı bağlamayla önce başka ozanların türkülerini çalmaya başlamıştır. İlk saz derslerini Molla Hüseyin'den almıştır ve bunun hayatına çok büyük bir katkısı olmuştur. 1930 Sivas Maarif Müdürü olarak görev yapan Ahmet Kutsi Tecer ile düzenlenen bir şairler gecesinde tanıştı. Ve böylelikle Kutsi Bey tarafından verilen destek ile birçok ili dolaşma fırsatı yakaladı. Bu alanda aynı zamanda Ali İzzet Özkan, Devrani, Aziz Üstün, Ali Özsoy Dede gibi kişilerin de büyük katkısı olmuştur.)

Aşık Veysel who spent his childhood and youth in the village, got married twice. His first wife's name was Elif. Actually, we know his first wife from a story. According to the story, she was really beautiful compared to other women in the village but she wasn't happy with his husband. She has cheated on him with Hüseyin who worked on their farm. Veysel and Elif were married for 8 years but one day she left her little baby and ran away with Hüseyin. Aşık Veysel was left alone with his 6 month-old baby and then she passed away.

(Çocukluğu ve gençliğini köyde geçiren Aşık Veysel iki defa evlilik yapmıştır. İlk eşinin adı Elif'tir. İlk eşini birçok insana hayat dersi veren Üzümcü anısından biliyoruz. Elif Hanım köydeki kadınlara kıyasla fazla güzeldir fakat kocasıyla mutlu değildir. Birlikteyken onu evin çiftçilik işiyle ilgilenen Hüseyin Bey ile aldatır. 8 yıllık evliyken bir gün 6 aylık bebeğini bırakıp Hüseyin Bey ile kaçarlar. Aşık Veysel 6 aylık bebeğiyle bir başına kalır ve sonunda kızı da vefat eder.)

His second wife's name was Gülizar and he had seven kids from this marriage. They had a great and happy marriage. She passed away on 29th October 1991.

(İkinci eşinin adı ise Gülizar'dır. İkinci evliliğinden Ahmet, Hüseyin, Menekşe, Zöhre, Bahri, Hayriye ve Sakine adında 7 çocukları olmuştur. Eşi Gülizar ile güzel ve mutlu bir evlilikleri olmuştur. Gülizar 29 Ekim 1991 yılında vefat etmiştir.)

Aşık Veysel had lung cancer and because of that he died on 21st March 1973.

(Senelerce yurdun çeşitli bölgelerinde sanatını icra etmiş olan Aşık Veysel akciğer kanserinden dolayı 21 Mart 1973 senesi sabahında vefat etmiştir.)

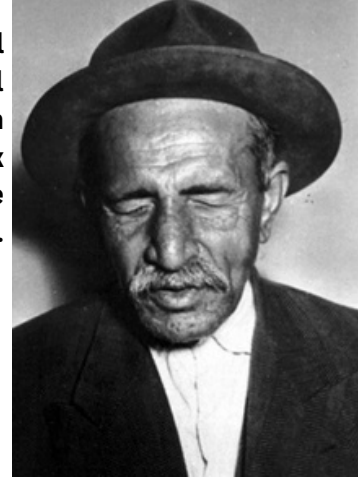
The grave of Aşık Veysel in Sivrialan village of Sarkisla
(Aşık Veysel'in Şarkisla'nın Sivrialan köyünde bulunan kabri)

/ Nazlı OSMANOGLU & Kubra UNAL

Worldview of Aşık Veysel

An artist's worldview is determined by economic and cultural elements of where artist live. In the milieu where Aşık Veysel lived, poor society appears economically while there was town culture. In addition, he lost both of his eyes because of pox disease spread in that region. In that case he embarked on the fatalistic point of view which is already common in his region. From time to time he wrote poems which he accuses fate.

For instance

Neler yaptı bana kader
Uyansana kara bahtım
Yel değdikçe erir gider
Karşı dağda kara bahtım

Tecellinin ters kalemi
Bana dar etti alemi
Dedim güzel sar yaremi
Çıkageldi hora bahtım

İçimden gitmez kederim
Mihnet ile doldu derim
Dünya kalsın ben giderim
Bilet veren kara bahtım

Yükün aldı gam kervanı
Terk edip gider bu hanı
Bilinmez nerde mekanı
Göke bahtım yere bahtım

Bu bir sır ki açıklanmaz
Diyen bilmez bilen demez
Öyle yol giden gelmez
Uzar gider ara bahtım

Veysel söyler derdi çoktur
Ecel gelir ölüm haktır
Saklanmaya imkan yoktur
Ora bahtım bura bahtım

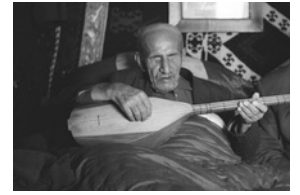
His poems like these are examples of the fatalistic point of the view. To be fair, Aşık Veysel's fatalistic point of the view wasn't zealot and rigid. He opposed to superstitions and cultural corruption and this prove that of Aşık Veysel's fatalistic point of the view wasn't zealot way. He used fatalistic and spiritual images in his poems in a gentle and tolerant way.

Reflection of this thought appears in Aşık Veysel's poems:

"Aldanma cahilin kuru lafına
Kültürsüz insanın külü yalandır...
Hükmetse dünyanın her tarafına
Arzusu hedefi yolu yalandır..."

Besides fatalistic point of the view, he had a philosophy about favour, compassion and peace. According to his philosophy everyone on the earth were mortal so fights, wars and redundant disputes among the people were nonsense. Because no one had superiority over anyone else and everyone is equal.

"Beni hor görme kardeşim
Sen altınsın ben tunç muyum?
Aynı vardan var olmuşuz
Sen gümüştün ben saç mıyım?"

End of the day we can say about Aşık Veysel, he had a fatalistic perspective because of his milieu. And parallel to this he was a folk poet with humanistic philosophy

Aşık Veysel'in Dünya Görüşü

Bir sanatçının dünya görüşünü o kişinin yaşadığı yerin kültürel ve ekonomik öğeleri belirler. Aşk Veysel'in yaşadığı sosyal çevrede kasaba kültürü hakimken , sosyal açıdan halkın yoksulluğu kendini gösteriyor. Buna ek olarak Aşık Veysel bir de yaşadığı yerde yaygın olan çiçek hastalığı yüzünden iki gözünü de kaybediyor. Durum böyle olunca yöresinde alışılmış bakış açısı olan kaderci bakış açısını benimsiyor. Bu bakış açısına sahip olmaktan olsa gerek zaman zaman şiirlerinde kaderi suçluyor.

Örnek göstermek gerekirse ;

Neler yaptı bana kader
Uyansana kara bahtım
Yel değdikçe erir gider
Karşı dağda kara bahtım

Tecellinin ters kalemi
Bana dar etti alemi
Dedim güzel sar yaremi
Çıkageldi hora bahtım

İçimden gitmez kederim
Mihnet ile doldu derim
Dünya kalsın ben giderim
Bilet veren kara bahtım

Yükün aldı gam kervanı
Terk edip gider bu hanı
Bilinmez nerde mekanı
Göke bahtım yere bahtım

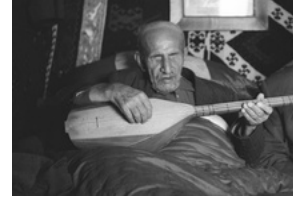
Bu bir sır ki açıklanmaz
Diyen bilmez bilen demez
Öyle yol giden gelmez
Uzar gider ara bahtım

Veysel söyler derdi çoktur
Ecel gelir ölüm haktır
Saklanmaya imkan yoktur
Ora bahtım bura bahtım

Bu gibi şiirleri onun kaderci bakış açısına örnektir. Ama açık konuşmak gerekirse Aşık Veysel'in kaderci bakış açısı yobaz değildir. Onun batıl inançlara ve kültürel yozlaşmaya karşı olduğunu ve şiirlerinde dini ve kadersel imgeleri nazik ve içten bir şekilde kullanmasını göz önünde bulundurursak kaderci bakış açısının yobazca olmadığını anlayabiliriz.

Bu düşüncesinin şiirlerine yansımaya örnek olarak aşağıdaki şiirini gösterebiliriz:

Aldanma cahilin kuru lafına
Kültürsüz insanın külü yalandır...
Hükmetse dünyanın her tarafına
Arzusu hedefi yolu yalandır...

Kaderci bakış açısının yanı sıra , onun iyilik, sevgi ve barış ile ilgili bir felsefesi vardı. Onun bu felsefesine göre dünyadaki herkes fani olduğundan kavgalar , savaşlar ve gereksiz tartışmalarsaçmaydı. Çünkü hiçkimsenin kimse üzerine bir üstünlüğü yoktu ve herkes eşitti.

Beni hor görme kardeşim
Sen altınsın ben tunç muyum?
Aynı vardan var olmuşuz
Sen gümüşşün ben saç mıyım?

Bunların sonucunda Aşık Veysel'in dünya görüşü hakkında diyebiliriz ki yaşadığı çevrenin ona kazandırdığı kaderci bakış açısına ve bu doğrultuda insancıl bir felsefeye sahip olan bir halk ozanıdır.

/Ebru ER

Minstrelsy Tradition And Minstrel Literature

The tradition of minstrelsy has survived for centuries as one of the main dynamics of Turkish culture and art. Minstrelsy is a tradition that has been the pioneer of society in Anatolia, a culture that has become popular with the people. The poet, who lives his life with the people, is the voice of the people with his instrument and his words. Positive or negative developments in society become the subject of the poet's instrument, word and voice. Bards are also known for their features of voicing the problems of the society, seeing what is happening earlier and giving a message to future generations. In the tradition of minstrelsy, there is love of nature, love of people, love of country, and love of God. He breaks away from the hearts of the people and tells the problems and messages of the society he represents with his instrument. Every folk poet has a different place in the times they lived. But the place where all our folk poets meet is the heart of the people. Most of the minstrels are illiterate but have the ability to play the instrument and sing poetry. The literature created by these minstrels is called "Minstrel Style Turkish Literature".

The source of Minstrelsy literature is Literature before the adoption of Islam. The roots of Minstrel Literature date back to Central Asia. The minstrels, who represent this movement, adhere to the Central Asian Turkish poetry tradition and perform their art by traveling around the land with their saz in their hands. Minstrels grow up among the people and express their feelings and thoughts by playing saz. Thus, they sing their songs in accordance with the Minstrelsy Literature. The bard shows his knowledge, emotion and skill in the squabbles he makes. Poems, like other folk literature products, are products of oral literature. They began to be written in the 15th century. First, they were compiled by people who could read and write and were written in notebooks called 'conk'. Those poems were prevented from being forgotten and lost over time.

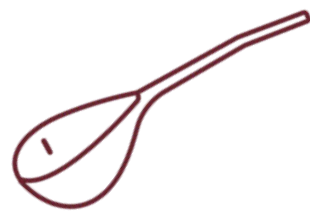

Âşıklık Geleneği Ve Âşık Edebiyatı

Âşıklık geleneği, Türk kültürünün ve sanatının temel dinamiklerinden biri olarak yüzyıllardır yaşamını sürdürmektedir. Âşıklık, Anadolu'da toplumun öncüsü olmuş bir gelenek, halka mâl olmuş bir kültürdür. Yaşamını halkla birlikte idame ettiren ozan, sazıyla sözüyle halkın sesidir. Toplumdaki olumlu ya da olumsuz gelişmeler, ozanın sazına, sözüne ve sesine konu olur. Ozanlar toplumun sorunlarını dile getirmek, olup biteni daha erken görmek ve gelecek nesillere mesaj vermek özellikleriyle de tanınmıştır. Âşıklık geleneğinde doğa sevgisi vardır, halk sevgisi vardır, vatan sevgisi vardır, hak sevgisi vardır. Halkın bağrından kopar ve temsil ettiği toplumun sorunlarını, mesajlarını sazıyla anlatır. Yaşadıkları dönemlerde her halk ozanının farklı bir yeri vardır. Ama tüm halk ozanlarımızın bulunduğu yer, halkın gönlüdür. Âşıkların çoğu okuma yazma bilmeyen ancak saz çalma ve şiir söyleme yeteneği olan kişilerdir.

Bu âşıkların oluşturduğu edebiyata da "Âşık Tarzı Türk edebiyatı" denir. Âşık edebiyatının kaynağı, İslamiyet'in kabulünden önceki Edebiyat'tır. Âşık Edebiyatının kökü Orta Asya'ya kadar dayanır. Bu akımı temsil eden âşıklar, Orta Asya Türk şiir geleneğine bağlı kalıp ellerinde sazıyla diyar diyar dolaşarak sanatlarını icra ederler. Âşıklar halk arasında yetişir, duygu ve düşüncelerini saz çalarak dile getirirler. Böylece kendi şarkılarını Âşık Edebiyatına uygun olarak söylerler. Âşık; bilgi, duygu ve becerisini yaptığı atışmalarda gösterir. Şiirler diğer halk edebiyatı ürünleri gibi sözlü edebiyat ürünüdür. 15.yy'dan itibaren yazıya geçirilmeye başlanmıştır. İlk olarak okuma yazma bilen kişilerce derlenerek 'cönk' adı verilen defterlere yazılmıştır âşık şiirleri. Böylece şiirlerin zamanla unutulup kaybolması engellenmiştir.

Âşıklık geleneği Anadolu coğrafyasında bugün de canlı olarak yaşatılmaktadır. Tarih boyunca ozanlık ve halk edebiyatı çeşitli dönemlerden geçmiş ve günümüze kadar gelmiştir. Halk ozanlığı, değişen yaşam koşulları karşısında gerileme yaşasa da kültürün vazgeçilmez simgelerinden biri olma özelliğini korumuştur.

Âşık Veysel In The Tradition Of Minstrelsy

Although Âşık Veysel uses simple and bare language, his lyrics are always profound. He has been an important focus of attention with his life and poetry. He had not received training but you can find information full of books. He was a sightless, but he saw human and nature just as sighted even more beyond.

To understand his poems need to think beyond words. When he says "I'm going to a long and thin on the road", explains time course and the end of life. When he says "My faithful sweetheart is black earth" reminds the last refuge of mankind. He says "Veysel's name has not memorialized, has not in love with you." and point out that a loving presence in for beloved. He provides realized that a loving and beloved complement each other. You finds a question the 'what that query tool of philosophy in Veysel who uneducated. He does ontological query saying "what are flowers? What are colors? What is smell? What is beauty? What is love?"

Âşık Veysel did not apply the rules of the tradition, but he managed to stay within the tradition and brought innovations, and many poets were influenced by him. By transforming the poems of Âşık Veysel, especially his own poems, which are known anonymously or belonging to some poets who grew up in different centuries in the tradition, into folk songs, he enabled his creations to reach the place it deserves in the tradition, with the strength he received from the contribution and acquisition of the intangible cultural heritage. This situation was effective in immortalizing Veysel as an important representative of the art of minstrelsy.

As a result, Âşık Veysel, who started saz and poetry with the compulsion of others, is one of the master minstrels who has his name written among the immortals with his own unique style, wide imagination, and heart-warming verses, although he does not keep the tradition of minstrelsy alive in many aspects.

Âşıklık Geleneğinde Âşık Veysel

Âşık Veysel; şiirlerinde yalın ve sade bir dil kullanmasına karşın, sözleri hep derinliklidir. Eğitim almamıştır ama kitaplar dolusu bilgiyi onun şiirinde bulabilirsiniz. Gözleri görmez ama insanı ve doğayı, gören gözler gibi hatta daha da ötesini görür. Şiirlerini anlamak için sözcüklerin ötesinde düşünmek gerekir. 'Uzun ince bir yolda gidiyorum' derken, yaşam sürecini ve bitişini anlatır. 'Benim sadık yârim kara toprak' derken, insanoğlunun en son sığınağını hatırlatır. 'Anılmazdı Veysel adı, o sana âşık olmasa' der, sevenin sevilenle var olduğuna dikkat çeker. Seven ve sevilenin birbirini tamamladıklarının farkına varmamızı sağlar. Eğitim almamış Veysel'de, felsefenin sorgulama aracı olan 'ne' sorusunu bulursunuz. "Renkler ne, çiçekler ne koku ne, güzellik ne, sevgi nedir, sevda ne?" diye ontolojik sorgulama yapar.

Âşık Veysel, geleneğin kurallarını uygulamamış ama hem geleneğin içinde kalmayı başarmış hem de yenilik getirmiştir ve kendisinden birçok ozan etkilenmiştir. Âşık Veysel'in kendi şiirleri başta olmak üzere anonim olarak bilinen ya da gelenek içinde değişik yüzyıllarda yetişen kimi ozanlara ait şiirleri türküye dönüştürerek ürettiklerinin somut olmayan kültürel mirasa katkı ve kazanımından aldığı güçle gelenek içinde hak ettiği yere gelmesini sağlamıştır. Bu durumun, Veysel'in âşık sanatının önemli bir icracı ve temsilcisi, türkü dağarcığının önemli bir kaynak kişisi olarak ölümsüzleşmesinde etkili olmuştur.

Sonuç olarak, saza ve şiire, başkalarının zorlamalarıyla başlayan Âşık Veysel, âşıklık geleneğini birçok yönüyle yaşatmasa da, kendine mahsus bir üslupla, engin hayal dünyasıyla, gönülleri coşturan mısralarıyla, adını ölümsüzler arasına yazdırmış usta âşıklardan biridir. Gözleri görmeyen, fakat gönül gözü açık olan, saziyle, sözüyle gönüllere taht kuran değerli bir âşığımızdır.

Âşık Veysel Poems In Education

Literature prepares the effective and indispensable material of education. Literary texts/works form the core of this material. One of the main functions of literature is to educate, to change and develop the human personality. Texts in textbooks, one of the indispensable tools of educational institutions, play an important role in the education of the child. One of the literary elements that make up the content of these textbooks is undoubtedly poems. Folk poems, which have an important place in Turkish literature, contain the cultural richness of the Turkish people. It is possible to find the lifestyle, language and cultural characteristics of the Turkish people in these poems. These poems, which are as diverse as they are rich, can be used as tools in many fields of education. In this part of our study, we will focus on how the poems of the master folk poet Âşık Veysel can be used in teaching.

The social-themed poems that he wrote seventy-eighty years ago still maintain their accuracy and importance today. These social-themed or instructive poems are remarkable examples of Veysel's living and writing wisely. Because of his wiser personality than the people around him, Âşık gave more place to advice-based poems. He always advised the truth, the good and the beautiful in his poems:

*My heart is my advice to you / If you are not called, do not come, my heart
If a beautiful girl doesn't love you, it's fine / Don't get attached to your heart
You should not be characterless / Talk a lot, it is out of place
Your name's right, you're a thief / You wander in the dark*

Minstrel, who enthusiastically handles the feelings of national unity and solidarity in his poems, gave great importance to the Turkish nation and our national values. He used his poems, which is the most effective weapon against fights and dichotomy. He is a minstrel of ours, who lives in such euphoric feelings as not to consider those who do not gather under a flag and who create duality as Turks. His poems on these issues can be used in our schools while teaching students about national unity, togetherness and integrity:

*If you rely up on my word / Let's join the union, brother
Unity is very sweet, similar to grapes / Let's drink the sherbet, brother*

Veysel was proud of his Turkishness. He did not have an eye for things in the world, such as property, clothing, clothing. He is very sensitive about Turkishness and homeland issues. The love he felt for national values was above all else for him. He has always felt the pain of not being able to fight for these values, or even being a martyr. Âşık Veysel has always prided himself on being Turkish and has always called people to live in unity and solidarity. Our future generations should also have this awareness in order to be proud of being Turkish and to protect their past. Veysel has many poems in which he glorifies Turkishness. Apart from the texts in the textbooks, if the lessons are made more enjoyable and productive with different poems and texts like this, it can be ensured that future generations are conscious of this issue and love their nation:

*My greatest wish that I am proud of / I am a Turkish son, my ancestor is a clean Turk
I am a Turkish son, my name is Veysel / My ancestors are unscarable, undimittable Turk's*

Âşık Veysel also has poems about historical events. The use of such poems in History and Turkish lessons in schools ensures that the lessons are more productive. Because the processing of different texts or poems as examples to the subject to be explained increases the students' interest in the lesson. His poems such as 'The Glowing Glory on May 19', in which he deals with the period of the National Struggle, 'Dumlupınar Submarine', where he deals with the Dumlupınar disaster, and 'Erzincan', where he describes the Erzincan earthquake period, are related to historical events:

*Glowing victory on May 19 / First he stepped on Samsun
How happy is the gate of victory to Samsun / We will always remember this age*

Atatürk has a special place for Veysel. He always praised him in his poems and always glorified him. He expressed his love for Atatürk and his devotion to the Turkish nation in his poems at every opportunity. Teachers can present Âşık Veysel's poem 'Let's Cry for Atatürk', which is written after Atatürk's death, as an example when explaining Atatürk to students at schools. In this way, the child can grasp the importance and value of Atatürk for the Turkish nation. Listening to Atatürk with the language, heart and poetry of a poet will be a different and productive activity for the child.

*Let's cry for Atatürk / The whole world cried blood
He was the chief of the property / The death came, the soul cried*

Today, as a result of the widespread use of the telephone, especially private letters have lost their former importance and people have preferred the telephone as a means of communication instead of letters. Although this tool provided communication between people; He could not interpret the flood of emotions that people felt towards each other and expressed through letters. In some of Âşık Veysel's poems, we come across the concept of "letter". He felt the place and difference of letters in communication in these poems. The importance of the letter for the people of that period and the indescribable feelings it caused can be comprehended by giving examples from these poems of Veysel.

*Isn't this longing enough for the year / Isn't your name glorified enough?
Isn't the nightingale's cry enough for rose / Letter send my greetings to the lover.*

Eğitimde Âşık Veysel Şiirleri

Edebiyat, eğitimin etkili ve vazgeçilmez materyalini hazırlar. Edebiyat metinleri/eserleri bu materyalin özünü oluşturur. Edebiyatın temel işlevlerinden biri, eğitime, insan kişiliğini değiştirme ve geliştirmesidir. Eğitim yuvalarının vazgeçilmez araçlarından biri olan ders kitaplarındaki metinler çocuğun eğitiminde önemli bir rol üstlenir. Bu ders kitaplarının içeriğini oluşturan edebiyat unsurlarından biri de, kuşkusuz, şiirlerdir. Türk edebiyatında önemli bir yeri olan halk şiirleri, Türk halkının kültür zenginliğini içerisinde barındırır. Türk halkının yaşam tarzını, dilini, kültürel özelliklerini bu şiirlerde bulmak mümkündür. Zengin olduğu kadar, çok çeşitlilik gösteren bu şiirler, eğitimde pek çok alanda araç olarak kullanılabilirler. Biz de çalışmamızın bu bölümünde usta halk şairi Âşık Veysel'in şiirlerinden öğretimde nasıl faydalanılabileceği üzerinde duracağız.

Onun, yetmiş-seksen yıl önce yazdığı sosyal konulu şiirler, doğruluklarını, önemlerini bugün de korumaktadırlar. Sosyal konulu veya öğretici mahiyetteki bu şiirler, Veysel'in arifane yaşadığına ve yazdığına dair dikkat çekici örneklerdir. Âşık, çevresindeki kişilere göre daha bilge bir kişiliğe sahip olması nedeniyle nasihat ağırlıklı şiirlere daha çok yer vermiştir. Şiirlerinde hep doğruyu, iyiyi ve güzeli nasihat etmiştir:

*Gönül sana nasihatim / Çağrılmazsan varma gönül
Seni sevmezse bir güzel / Bağlanıp da durma gönül
Olmayasin karakersiz / Çok konuşun yerli yersiz
Adın doğru kendin hürsüz / Karanlıkta dolaşırsın*

Şiirlerinde millî birlik ve beraberlik duygularını coşkuyla işleyen âşık, Türk milletine ve millî değerlerimize büyük önem vermiştir. Kavgalara, ikilik çıkaranlara karşı en etkili silahı olan şiirlerini kullanmıştır. O, bir bayrağın altına toplanmayanları, ikilik çıkaranları Türk saymayacak kadar coşkun duygular içinde yaşayan bir âşığımızdır. Onun bu konuları ele aldığı şiirlerinden okullarımızda, öğrencilere millî birlik, beraberlik ve bütünlük konuları kavratılırken faydalanılabilir:

*İtmat edersen benim sözüme / Gel birlik kavline girelim, kardaş
Birlik, çok tatlıdır, benzer üzüme / İçip şerbetini duralım kardaş*

Veysel, Türklüğüyle iftihar etmiştir. Dünyada mal, mülk, giyim, kuşam gibi şeylerde gözü olmamıştır. Türklük ve vatan konularında oldukça hassastır. Millî kıymetlere karşı duyduğu sevgi, onun için her şeyden üstün olmuştur. Her zaman bu değerler uğrunda mücadele verememenin, hatta şehit olamamanın acısını yürekte duymuştur. Âşık Veysel, her zaman Türk olmakla övünmüş ve insanları her zaman birlik ve beraberlik içinde yaşamaya çağırmıştır. Gelecek nesillerimizin de Türk olmakla övünmeleri ve geçmişlerine sahip çıkmaları için bu bilince sahip olmaları gerekmektedir. Veysel'in Türklüğü yücelttiği çok sayıda şiiri vardır. Ders kitaplarında yer alan metinler dışında, bunun gibi farklı şiir ve metinlerle dersler daha zevkli ve verimli hâle getirilirse gelecek nesillerin de bu konuda bilinçli olması ve milletini sevmesi sağlanabilir:

*İftihar ettiğim en büyük muradım / Türk oğluyum temiz Türk'tür ecdadım
Ben bir Türk oğluyum Veysel'dir adım / Korkmaz yılmaz ulu Türk'tür ecdadım*

Âşık Veysel'in tarihi olayları konu alan şiirleri de vardır. Okullarda Tarih ve Türkçe derslerinde bu tür şiirlerden yararlanılması, derslerin daha verimli geçmesini sağlar. Çünkü farklı metin ya da şiirlerin de anlatılacak konuya örnek olarak işlenmesi, öğrencilerin derse olan ilgilerini artırır. Millî Mücadele dönemini ele aldığı '19 Mayıs'ta Parlayan Zafer', 'Dumlupınar faciasını işlediği 'Dumlupınar Denizaltısına' ve Erzincan depremi dönemini anlattığı 'Erzincan' gibi şiirleri tarihi olaylar ile ilgilidir:

*19 Mayıs'ta parlayan zafer / İptida Samsun'a bastı ayağı
Ne mutlu Samsun'a zafer kapısı / Her an için hatırlarız bu çağı*

Veysel için Atatürk'ün yeri ayrıdır. Şiirlerinde ondan hep övgüyle söz etmiş ve onu hep yüceltmıştır. Atatürk'e olan sevgisini ve Türk milletine olan bağlılığını her fırsatta şiirlerinde dile getirmiştir. Âşık Veysel'in, Atatürk'ün ölümünden sonra yazdığı, ağıt niteliği taşıyan 'Ağlayalım Atatürk'e' adlı şiirini, öğretmenler okullarda öğrencilere, Atatürk'ü anlatırken örnek olarak sunabilirler. Çocuk bu sayede Atatürk'ün Türk milleti için önemini ve değerini kavrayabilir. Atatürk'ü bir ozanın diliyle, yüreğiyle, şiiriyle dinlemek çocuk için de farklı ve verimli bir etkinlik olacaktır.

*Ağlayalım Atatürk'e / Bütün dünya kan ağladı
Başbuğ olmuştu mülke / Geldi ecel can ağladı*

Günümüzde telefonun yaygınlaşması sonucunda özellikle özel mektuplar eski önemini kaybetmiş, insanlar mektup yerine haberleşme aracı olarak telefonu tercih etmiştir. Bu araç her ne kadar insanlar arasında haberleşmeyi sağlamışsa da; insanların birbirlerine karşı hissettikleri ve mektup vasıtasıyla dile getirdikleri duygu seline tercüman olamamıştır. Âşık Veysel'in bazı şiirlerinde 'mektup' kavramına rastlıyoruz. Mektupların haberleşmedeki yerini ve farklılığını bu şiirlerinde hissettirmiştir. Öğretimde özellikle Türkçe derslerinde mektup konusu işlenirken Veysel'in bu şiirlerinden örnekler verilerek, mektubun o dönem insanları için önemi ve yaşattığı tarifsiz duygular kavratılabilir.

*Gider bu hasretlik yıla yetmez mi / İsmi tesbih ettim dile gelmez mi
Bülbülün feryadı güle yetmez mi / Mektup yâre selamımı ulaştır.*

/Aslı Elâ KEMALOĞLU

ACQUAINTANCE

In Anatolian, all we have the same soul. The soul is fine; the soul is forgiver and kind. It says something every time to our hearts, It talks about the beauties we live together. We're growing some feelings with that soul, watering with love and caring them. We're patiently waiting to see the beauty that lives insides of our bodies. The soul is enchanting, charming and hereditary. It carries some meanings in it, they have always something to say to us. And one day, when the feelings grown, they flow from our glorious bodies. You can't catch them; you can't find where it is coming from. From that time, all we have to do is go with the flow and the flow says, you have a story to tell for all the people that have the same soul as yours.

Turkish people's loves are always epic. They can feel the love with hate as much as like they feel the passion. The passion is strong, the passion gains more day by day. They feel their all emotions till their bones; they get inspire by their own voices 'cause the bodies always sing their songs in that country. The Anatolian's children made by a soil that you can grow anything on it. If you want pain, your seeds have to be bitter or if you want something sweet, your seeds should meet the sun and its kindness. That's the love is, pain is, longing is.

In that country, our children have to grow earlier. They know the song that sung long time ago. There's a wave in their tiny hearts, it sweeps the childhood memories hard and just leave some moments to tell the others that " life is not going to be sweet anymore." When a child understands that point, it's not a child anymore. The little men and women listen their own destiny by the bards who live in the same hometown. They have common senses, their souls taste the same bitterness once.

Children don't forget easily, children understand. Their eyes shine like little thunders in it, the thunders whisper their cruelty to that little ears. Sometimes it says about losing, losing their own mother. And sometimes it sings a folk song like Mediterranean dreams. It feeds their children with their own culture, the sour milk's taste surely better than others. It's white as their innocence, it's dark as their eyes. The milk is hot, Anatolian's children never get burn by that.

Veysel was the Anatolian's son and Mahzuni and Neşat, too. We call them "ashik" and that word has two meanings in the beautiful turkish language. First one is about a person who is in love deeply and the other is a bard who sings their own cultural songs passionately. It has two meanings but the fact is common, when the turks in love they sing. When they feel the love to the other emotions, they sing. We love our hate and anger, too. We shout our feelings with love and we shot our love with these men's words. With no doubt, we can kill all the feelings that we grow in our hearts patiently and we also can dibble new hopes and dreams with the same words. The cultural wealth that we hold is the most powerful thing that we have. Our bodies know the culture's value and they're shaking to tell it to the others. We want to tell the truths, we want to tell our humane feelings with love.

We've been acquainted with these folk songs since we were born so all we can do is humming them till we die.

TANIŞIKLIK

Hepimizin ortak bir ruhu vardır Anadolu'da. Bu ruh iyi, affedici ve naziktir. O her zaman kalplerimize seslenir, içinde yaşadığımız güzellikleri anlatır bize. Bazı duyguları bu ruh eşliğinde büyütürüz içimizde, sevgiyle sular ve özenle ilgileniriz. Ve sabırla bekleriz içimizdeki güzellikleri bize göstermesi adına. Bu ruh büyüleyici, alımlı ve daimi aktarımsaldır. İçinde bazı anlamları taşır ve onların da mütemadiyen bize söyleyecekleri bir şeyler vardır. Bir gün bu duygular eriştiğinde yüce bedenlerimizden bir sel gibi taşar. Onları yakalayamayız, nereden geldiklerini dahi anlayamayız ve bu zamandan sonra tek yapabileceğimiz bu sele kendimizi bırakmaktan başka şey değildir. Sel de konuşur ve ekler, seninle eş ruhlara sahip olanlara anlatacak bir hikayen elbet ki vardır.

Türklerin aşkları kaçınılmaz bir şekilde destansıdır ve onlar aşkı da nefretle hisseder, nefreti de tutkuyla yaşarlar. Güçlüdür bu tutku, gün geçtikçe daha da katlar kendi üzerine. Türkler tüm duygularını iliklerine değin yaşarlar bu coğrafyada, bu bedenler her zaman kendi şarkılarını söylemekten geri durmazlar ki kendi ilhamlarını yine kendi seslerinden alırlar. Anadolu'nun çocukları bu verimli topraklardan var olmuştur, ızdırabı isteyen tohumu acı; tatlı hislerle bezenmek isteyen tohumu güneşin nezaketiyle tanıştıdır. Aşk budur burada, ızdırab budur, hasret budur.

Evlatlarımız bu ülkede erken büyümek zorundadır hep, onlar uzun zaman önce söylenen bu şarkıdan haberdardır. Ufak kalplerinde bir dalga vardır ki tüm çocukluk anılarını onlardan süpürür; yalnızca hayatın artık pek de tatlı sürmeyeceğini anlamaları adına birkaç anı onlara bırakmaktan çekinmez. Ve bir çocuk bunu anladığında çoktan yetişkinliğe erişmiştir. Bu küçük beyler ve hanımlar kendi kaderlerini kendi topraklarının mahsulü ozanlarından dinlerler. Ortak hislere sahiptirler ne de olsa, her birinin ruhu acıyı bir kez olsun tatmıştır.

Çocuklar anırlar, unutmazlar. Gözleri içlerinde ufak fırtınalarla parlar, fırtınalar ki kendi gaddarlıklarını bu küçük kulaklara acımasızca fısıldar. Bazen öz anasını kaybetmekten bahsederler, bazen bir Akdeniz havasında söylerler türkülerini. Çocuklarını bu kültürle besler, bu ekşi sütü ağızlarına çalıp da en güzelinin bu olduğunu öğütlerler. Süt onların masumluğu kadar beyaz, gözlerinin karası kadar siyahtır. Sıcaktır lakin Anadolu çocuklarını asla yakmaz.

Veysel de bir Anadolu çocuğuydu, tıpkı Mahzuni ve Neşatgibi. Âşık deriz onlara ki bu güzel Türkçemizde âşık iki farklı anlama gelmektedir. İlki yoğun bir aşka tutulan kimse demekken diğeri yine aynı tutkuyla türküsünü söyleyen ozan demektir. İki farklı manaya sahip olsalar dahi onları buluşturan bir nokta elbet vardır. Türkler âşık olduğunda ve diğeri hislere aşkla tutulduklarında türkülerini söylerler. Biz öfkemizi ve nefretimizi de severiz, duygularımızı aşkla haykırır ve bu aşkla bu ozanların sözlerini tekrarlarız. Şüpheye düşmeksizin öldürebiliriz kalbimizde büyüttüğümüz tüm duyguları, eğer istersek yeni umutlar ve hayaller de dikebiliriz yine aynı sözlerle. Bu kültürel değer sahip olduğumuz en güçlü şeydir ki bedenlerimiz bu değeri diğerlerine de anlatmak adına müthiş bir istek duyar.

Biz doğruları söylemek, insani hisleri aşkla anlatmak isteriz. Doğduğumuzdan beridir tanıştığımız bu türkülerle, ölünceye değin onları mırıldanmak kaçınılmaz bir şekilde yapabileceğimiz tek şeydir.

/ Elifsu EKICI

I'M ON A LONG NARROW ROAD

(UZUN İNCE BİR YOLDAYIM)

*I'm on a long narrow road
I am going day and night
I have no clue what kind of condition I am in
I am going day and night*

*As soon as I was born
I started walking at the same time
Two doored inns
I am going day and night*

*Even in my sleep I am walking
I am trying to find a reason to stay
I see everyone constantly leaving
I am going day and night*

*Forty nine years on these roads
The flat mountains in the dessert
I have fallen into the hands of homesickness
I am going day and night*

*Deep thoughts
Until I see the distant
The amount of minutes on one road
I am going day and night*

*Veysel is in a confused condition
Sometimes crying sometimes gone
To reach the end
I am going day and night*

*Uzun ince bir yoldayım
Gidiyorum gündüz gece
Bilmiyorum ne haldeyim
Gidiyorum gündüz gece*

*Dünyaya geldiğim anda
Yürüdüm aynı zamanda
İki kapılı bir handa
Gidiyorum gündüz gece*

*Uykuda dahi yürüyom
Kalmaya sebep arıyom
Gidenleri hep görüyom
Gidiyorum gündüz gece*

*Kırk dokuz yıl bu yollarda
Ovada dağda çöllerde
Düşmüşem gurbet ellerde
Gidiyorum gündüz gece*

*Düşünülürse derince
Irak görünür görünce
Yol bir dakika miktarınca
Gidiyorum gündüz gece*

*Şaşar Veysel işbu hâle
Gah ağlayan gahi güle
Yetişmek için menzile
Gidiyorum gündüz gece*

In this poem, Aşık Veysel used the syllabic meter, which is very popular in Turkish folk literature. It has rhyme. If we examine the poem in terms of meaning, we find death and life. Asik Veysel tried to describe a life amidst difficulties and conveniences.

In addition, although this is a poem, it was composed by Aşık Veysel and became an important Turkish folk music. The words that Aşık Veysel actually uses to explain how close death is to us are wonderful.

He wants to emphasize once again that one should not live as if he will never die. In short, our author tells in his own style that no matter how long a human life may seem, it will end somehow.

Bu şiirde, Aşık Veysel Türk halk edebiyatında çok popüler olan hece ölçüsünü kullanmıştır. Kafiyevidir. Şiiri anlam bakımından incelersek ölüm ve yaşamı buluruz. Aşık Veysel zorluklar ve kolaylıklar arasında bir hayatı anlatmaya çalışmış.

Ayrıca bu bir şiir olmasına rağmen Aşık Veysel tarafından bestelenmiş ve önemli bir Türk halk müziği olmuştur. Aşık Veysel'in aşlında ölümün bize ne kadar yakın olduğunu anlatmak için kullandığı sözler harikadır.

Hiç ölmeyecekmiş gibi yaşamamak gerektiğini bir kez daha vurgulamak ister. Kısacası yazarımız, insan ömrünün ne kadar uzun görünürse görünsün bir şekilde sona ereceğini kendi üslubuyla anlatır.

/ Emre CAGIN

Your Beauty Wouldn't Worth a Dime

Your beauty wouldn't worth a dime
Your beauty wouldn't worth a dime
If I didn't have this love
You wouldn't find a place to have fun
If it wasn't for my welcoming heart

Your phrase doesn't fit in the pen
Your trouble is a cure my dear
Your name does not spread
If there is no recitation in lovers

Who would read and who would write
Who would untie this knot
Sheep would wander with the wolf
If the idea wouldn't be different

Your beautiful face wouldn't be seen
This love wouldn't rise in me
The rose wouldn't be valued
If there weren't a lover and the beloved

I got this shriek from you
That was the flavor of the world
Nobody would call the name of Veysel
If he weren't in love with you

Güzelliğın On Par' Etmez

Güzelliğın on par' etmez
Bu bendeki âşk olmasa
Eğlenecek yer bulamaz
Gönlümdeki köşk olmasa

Tabirin sığmaz kaleme
Derdin dermandır yareme
İsmin yayılmaz âleme
Âşıklarda meşk olmasa

Kim okurdu, kim yazardı?
Bu düğümü kim çözerdi?
Koyun kurt ile gezerdi
Fikri başka başk' olmasa

Güzel yüzün görülmezdi
Bu aşk bende dirilmezdi
Güle kıymet verilmezdi
Âşık ve maşuk olmasa

Senden aldım bu feryadı
Bu imiş dünyanın tadı
Anılmazdı Veysel adı
O sana âşık olmasa

Story of the Poem "Your Beauty Wouldn't Worth a Dime"

According to rumors, the relationship of Aşık Veysel and his wife was not very good. One night Aşık Veysel's wife packed her things, put on her shoes and left the house secretly. Something was hitting her foot on every march from Veysel's wife's shoes. She stopped when she walked away from the house and checked her shoe. There was money and a note in her shoe. The note was writing "Here, let this money be as halal as your mother's white milk. Do not crush yourself wherever you go. And your beauty wouldn't worth a dime, If I didn't have this love..." (Although such a story circulates among the people, relatives of Aşık Veysel say that this story is not true.)

Rhetoric Used in Poetry

- Exaggeration

·What is exaggeration in the literary sense? The definition of exaggeration includes the over-emphasis of an idea to make it better or worse to add a dramatic effect to the literary work. It overstates, dramatizes, or falsifies an idea by taking a characteristic and drawing it out into its most extreme form.

As an example from this poem: "Your name would not have spread to the world". In this line, it is an exaggeration to spread the name of the beloved.

- Reference

·A reference source is a source that will provide general background information on a topic; such as an encyclopedia, dictionary, guide, or volume of literary criticism.

As an example from this poem, the story of sheep and wolf is reminded in the line "sheep would travel with wolf".

- Simile

·A simile is a figure of speech that compares two unlike things using the words "like" or "as". Writers often use similes to introduce concrete images into writing about abstract concepts.

As an example from this poem, in the line "I got this cry from you / This is the taste of the world", the taste of the lover is likened to the taste of the world.

Güzelliğin On Par' Etmez Şiirin Hikayesi

Söylentilere göre Aşık Veysel'in ve karısının ilişkisi pek iyi değildi. Gecenin biri Aşık Veysel'in karısı bütün eşyalarını toplayıp pabuçlarını giyip gizlice evden kaçmış. Aşık Veysel'in karısının pabucundaki bir şey her adımında ayağına vuruyordu. Evden uzaklaştığında pabucunu kontrol etti. Pabucun içinde para ve bir not vardı. Notta şöyle yazmaktadır: "Al, bu para ananın ak sütü gibi halal olsun. Gittiğin yerde kendini ezdirme. Bir de güzelliğin on para etmez, bu bendeki aşk olmasa..." (Halk arasında böyle bir hikaye dolaşsada Aşık Veysel'in akrabaları bu hikayenin gerçek olmadığını belirtmişlerdir.)

Şiirde Kullanılan Söz Sanatları

- Abartma : Kelimenin etkisini arttırmak için bir düşünceyi, konuyu, varlığı ya da duyguyu olduğundan daha büyük ya da daha küçük gösterilmesidir

Şiirden örnek örnek olarak: "İsmin aleme yayılmazdı" dizesinde sevgilinin isminin âleme yayılması abartıdır.

- Telmih : Söz arasında bilinen tarihten veya mitolojiden bir olayı, kahramanı hatırlatan söz sanatıdır.

Bu şiirden örnek olarak: "Koyun kurt ile gezerdi" bu dizede koyun ve kurdun hikayesi hatırlatılmaktadır.

- Benzetme : Güçlü olan bir varlığın kendisinden daha güçlü bir varlığa benzetilmesidir.

Bu şiirden örnek olarak: " Senden aldım bu feryadı / Bu imiş dünyanın tadı" dizesinde Sevgilinin feryadı dünyanın tadına benzetilmiştir.

BLACK EARTH/ KARA TOPRAK

Aşık Veysel

I expected for many people to be real friends
My faithfull beloved is black soil
i wandered arround with no end, i got tired for
nothing
My faithfull beloved is black soil

I dedicated myself for such beautiful ones
I didnt see any loyalty, i didnt find any use
I had everything i want from the soil/earth
My faithfull beloved is black soil

It gave sheep, it gave lamb, it gave milk
it gave food, it gave bread, it gave meat
When you didnt peck up the ground, it gave less
My faithfull beloved is black soil

It let my breed come to today till Adam
It feeded me with fruits
it carried me on his top everyday
My faithfull beloved is black soil

I cut it open with pickaxe,*
I tore its face with my hands, nails
It again welcomed me with roses
My faithfull beloved is black soil

As i tortured, it used to smile at me
There is no lie in this, everyone saw it
I gave one seed, it gave me four fields inreturn
My faithfull beloved is black soil

If i look up in the sky, i breath
If i look down to the earth, i have others prays
Where will i stay if i leave it
My faithfull beloved is black soil

If you have a wish ask it from God (pray)
Dont go away from the soil to have it (your wish)
Generosity is given to the soil by God
My faithfull beloved is black soil

If you search for truth, here is a clear point
God is close to people, people are close to God
The secret treasure of the God is in soil
My faithfull beloved is black soil

Soil is recovering all the faults we have
It heals my wounds as a medicine
It is waiting me with open arms
My faithfull beloved is black soil

Whom ever learns this secret
S/he leaves an immortal wonder behind for the world
A day comes when it hugs Veysel deeply
My faithfull beloved is black soil

Dost dost diye nicesine sarıldım
Benim sâdık yârim kara topraktır
Beyhude dolandım boşa yorulduğum
Benim sâdık yârim kara topraktır

Nice güzellere bağlandım kaldım
Ne bir vefa gördüm ne fayda buldum
Her türlü isteğim topraktan aldım
Benim sâdık yârim kara topraktır

Koyun verdi kuzu verdi süt verdi
Yemek verdi ekmek verdi et verdi
Kazma ile döğmeyince kıt verdi
Benim sâdık yârim kara topraktır

Âdem'den bu deme neslim getirdi
Bana türlü türlü meyva yedirdi
Her gün beni tepesinde götürdü
Benim sâdık yârim kara topraktır

Karnın yardım kazmayınan belinen
Yüzün yırttım tırnağınan elinen
Yine beni karşıladı gülünen
Benim sâdık yârim kara topraktır

İşkence yaptıkça bana gülerdi
Bunda yalan yoktur herkes de gördü
Bir çekirdek verdim dört bostan
verdi
Benim sâdık yârim kara topraktır

Havaya bakarsam hava alırım
Toprağa bakarsam dua alırım
Topraktan ayrılısam nerde kalırım
Benim sâdık yârim kara topraktır

Dileğin varsa iste Allah'tan
Almak için uzak gitme topraktan
Cömertlik toprağa verilmiş Hak'tan
Benim sâdık yârim kara topraktır

Hakikat ararsan açık bir nokta
Allah kula yakın kul da Allah'a
Hakkın gizli hazinesi toprakta
Benim sâdık yârim kara topraktır

Bütün kusurumuzu toprak gizliyor
Merhem çalıp yaralarımı düzlüyor
Kolun açmış yollarımı gözlüyor
Benim sâdık yârim kara topraktır

Her kim ki olursa bu sırta mazhar
Dünyaya bırakır ölmez bir eser
Gün gelir Veysel'i bağrına basar43
Benim sâdık yârim kara topraktır

Aşık Veysel's "Kara Toprak" Poem: A Master's Narrative

Aşık Veysel, one of the great masters of Turkish folk music, has become an important part of Turkish culture with his poems and stories. Undoubtedly, one of his most famous and impactful works is the poem "Kara Toprak" (Black Earth), which has enchanted listeners with its profound meaning and heartfelt lyrics. In this article, we will examine Aşık Veysel's "Kara Toprak" poem and the deep meaning it encompasses.

The "Kara Toprak" poem delves into the relationship between nature and humanity. It emphasizes the connection between humans and the earth, highlighting how nature and the soil are essential sources of life for human beings. Aşık Veysel expresses that the earth possesses a captivating power, while also conveying the indispensable role of the earth in sustaining human life. The poem emphasizes a love for nature, the importance of living in harmony with nature, and the gratitude one should feel towards the soil. Aşık Veysel's "Kara Toprak" poem utilizes a simple and sincere language. Its words reflect deep emotions and lived experiences. As the poem is sung by an "aşık" (a folk poet), it conveys emotions such as love, longing, and sadness. Aşık Veysel's emotional and heartfelt expression in this poem holds the power to deeply affect listeners. Aşık Veysel's poems are usually sung accompanied by a saz (a traditional stringed instrument), and they harmonize perfectly with music. The "Kara Toprak" poem, when combined with music, creates an impressive unity. The poem's verses have a musical rhythm, which profoundly impacts listeners. The "Kara Toprak" poem carries a deep meaning beneath its surface simplicity. Aşık Veysel emphasizes the significance of the earth in human life and the organic connection between humans and the soil. The poem conveys the idea of harmony and balance between humans and the earth. It suggests that the earth nurtures and sustains humans, emphasizing the need for humans to live in harmony with nature.

Aşık Veysel's "Kara Toprak" poem is one of the most significant works in Turkish folk music. Its content and profound meaning reflect the relationship between nature and humanity. Aşık Veysel's heartfelt expression and harmony with music hold the power to captivate listeners. The "Kara Toprak" poem has established itself within Turkish culture, passed down from generation to generation, and remains a masterpiece to this day. Aşık Veysel's mastery is evident in this poem, offering listeners a profound experience.

Aşık Veysel'in "Kara Toprak" Şiiri: Bir Usta'nın Anlatısı

Türk halk müziğinin büyük ustalarından biri olan Aşık Veysel, şiirleriyle ve hikayeleriyle Türk kültürünün önemli bir parçası haline gelmiştir. Şüphesiz, en ünlü ve etkileyici eserlerinden biri olan "Kara Toprak" şiiri, derin anlamı ve duygu dolu sözleriyle dinleyicilerini büyülemiştir. Bu yazıda, Aşık Veysel'in "Kara Toprak" şiirini ve onun içerdiği derin anlamı inceleyeceğiz.

"Kara Toprak" şiiri, doğa ve insan arasındaki ilişkiyi derinlemesine ele alan bir yapıttır. Şiirde, doğanın ve toprağın insana olan bağı ve insanın toprakla kurduğu ilişki vurgulanır. Aşık Veysel, toprağın insanlar için vazgeçilmez bir yaşam kaynağı olduğunu ifade ederken, aynı zamanda toprağın insanı büyüleyen bir güce sahip olduğunu da anlatır. Şiirde doğa sevgisi, insanın doğayla uyum içinde yaşaması ve toprağa olan minnet duygusu ön plana çıkar. Aşık Veysel'in "Kara Toprak" şiiri, sade ve içten bir dil kullanır. Sözleri, derin duyguları ve yaşanmışlıkları yansıtır. Şiir, bir aşık tarafından söylendiği için sevgi, özlem, hüznün gibi duyguları içinde barındırır. Aşık Veysel'in bu şiirdeki duygusal ve içten anlatımı, dinleyicileri etkileme gücüne sahiptir. Aşık Veysel'in şiirleri genellikle saz eşliğinde söylenir ve müzikle tam bir uyum içindedir. "Kara Toprak" şiiri de müziğiyle birleştiğinde etkileyici bir bütünlük oluşturur. Şiirin dizeleri, müzikal bir ritme sahiptir ve bu ritmik yapı, dinleyicileri derinden etkiler. "Kara Toprak" şiiri, basit bir doğa sevgisi üzerinden derin bir anlam taşır. Aşık Veysel, toprağın insan hayatında sahip olduğu önemi ve insanın toprakla olan organik bağı vurgular. Şiirde, toprakla insan arasında bir uyum ve denge olduğu fikri işlenir. Toprak, insanı besler ve yaşam kaynağıdır. Şiir, insanın doğayla uyum içinde yaşaması gerektiği mesajını da verir.

Aşık Veysel'in "Kara Toprak" şiiri, Türk halk müziğinin en önemli eserlerinden biridir. Şiirin içeriği ve derin anlamı, doğa ve insan arasındaki ilişkiyi yansıtır. Aşık Veysel'in duygu dolu anlatımı ve müziğiyle uyumu, dinleyicileri etkileme gücüne sahiptir. "Kara Toprak" şiiri, Türk kültüründe yer etmiş ve dilden dile aktarılarak günümüze kadar ulaşmış bir başyapıttır. Aşık Veysel'in ustalığı, bu şiirde kendini gösterir ve dinleyicilere derin bir deneyim sunar.

/ Betül KARAAYVAZ

Aşık Veysel in the Press

Atatürk

Aşık Veysel wrote an epic for Atatürk on the 10th anniversary of the republic. Ali Rıza Bey liked the epic and suggested that he send it to Ankara. Ankara is preparing to host the Shah of Iran. So they don't take people in bad dressed in the city. Veysel was bad and poorly dressed. The police turned Veysel and said you can't enter. He went to the Hakimiyet-i Milliye printing house .He started to read the epic with the reeds there. After a while, they invited him to Istanbul radio. He started reading his folk song on the radio in Veysel. Atatürk heard Veysel's voice on the radio and liked it very much. He asked them to bring Veysel. The news came in the morning.Veysel wanted go to Atatürk but the people there didn't take him. Thus, Aşık Veysel couldn't meet Atatürk.

Ahmet Kutsi Tecer

I was at Ahmet Kutsi Tecer's house in Ankara. I went too because Aşık Veysel come to Ankara. I wanted to see myself in front of a master .Then they told me "Well, Ruhi Su sing a folk song in you ".When the folk song was over they asked Veysel how it was. Veysel said" that there will be a flower in the mountains ,you can bring it to city , you grow it beautiful pots, maybe it will be a more beautiful flower but you can't find its old smell."

Fikret Kızılok

Fikret Kızılok went to Aşık Veysel's visit. When he go;

-Aşık! Tune my instrument. I want to get inspire too from you.

And then Veysel ;

- I tune my instrument according to people and I to inspire from the people, he says.

Şemsi Yansıtman

They receive a letter from Şemsi Yansıtman from Istanbul. Yansıtman says:

-Father! We are fasting Ramadan you know. So we are deceiving God. You know.

When his son Bahri read the letter, Veysel say him to take a paper and pencil and prints the following :

-Şemsi, my son! You fasting Ramadan. Very good... But rather than fasting like this, you'd better hold the orphan's hand. You say " I deceiving God ". If you want to advice from me, you are deceiving yourself not god.

Basında Aşık Veysel

Atatürk

Âşık Veysel, cumhuriyetin 10. yılında Atatürk için bir destan yazdı. Ali Rıza Bey destanı beğendi ve Ankara'ya göndermesini önerdi. Ankara, İran Şahı'nı ağırlamaya hazırlanıyordu. Bu yüzden şehre kötü giyimli insanları almıyorlardı. Veysel de kötü ve fakir giyimliydi. Polis Veysel'i çevirdi ve giremeyeceğini söyledi. O da Hakimiyet-i Milliyet matbaasına gitti. Destanı orda saziyla okumaya başladı. Bir süre sonra onu İstanbul radyosuna davet ettiler. Veysel türküsünü radyoda okumaya başladı. Atatürk radyoda Veysel'in sesini duydu ve çok beğendi. Veysel'i getirmelerini istedi. Haber sabah geldi. Veysel Atatürk'e gitmek istedi ama oradaki insanlar onu almadı. Böylece Aşık Veysel Atatürk ile tanışmadı.

Ahmet Kutsi Tecer

Ahmet Tecer'in Ankara'daki evindeydim. Aşık Veysel Ankara'da geldiği için ben de gittim. Kendimi bir ustanın önünde görmek istedim. Bana "Ruhi Su sende bir türkü söyle " dediler. Türkü bittiğinde Veysel'e nasıl olduğunu sordular. Veysel "Dağlarda bir çiçek olur , onu alır şehre getirirsin güzel saksılarda yetiştirirsin , belki daha güzel bir çiçek olur ama eski kokusunu bulamazsın. ' demiştir.

Fikret Kızılok

Fikret Kızılok, Aşık Veysel'in ziyaretine gitti. gittiğinde;

-Aşık! Enstrümanımı akort et. Ben de sizden ilham almak istiyorum.

Ve Veysel'den;

- Enstrümanımı insanlara göre akort ediyorum ve insanlardan ilham alıyorum, diyor.

Şemsi Yansıtman

İstanbul'dan Şemsi Yastıman'dan bir mektup alırlar. Yastıman der ki:

-Baba! Biliyorsun ki Ramazan orucu tutuyoruz. Yani senin anlayacağın, Allah'ı kandırıyoruz.'

Oğlu Bahri bu mektubu okuyunca, Veysel eline kâğıt kalem almasını söyler ve şu karşılığı yazdırır:

-Şemsi oğlum! Sen oruç tutuyormuşsun. Çok iyi... Ama böylesine oruç tutacağına iki yetimin elinden tutsan daha iyi edersin. 'Allah'ı kandırıyorum' diyorsun. Eğer benden öğüt istersen, sen Allah'ı değil kendini kandıryorsun.

How Visually Impaired Individuals Play Musical Instruments?

Music is considered a powerful way for people to connect, express themselves, and share emotions. Playing a musical instrument is a source of great joy and a form of expression for many individuals. Blind or visually impaired individuals can develop their musical abilities and play musical instruments by utilizing their other sensory skills. In this article, we will explore the process and methods used by blind or visually impaired individuals to play musical instruments.

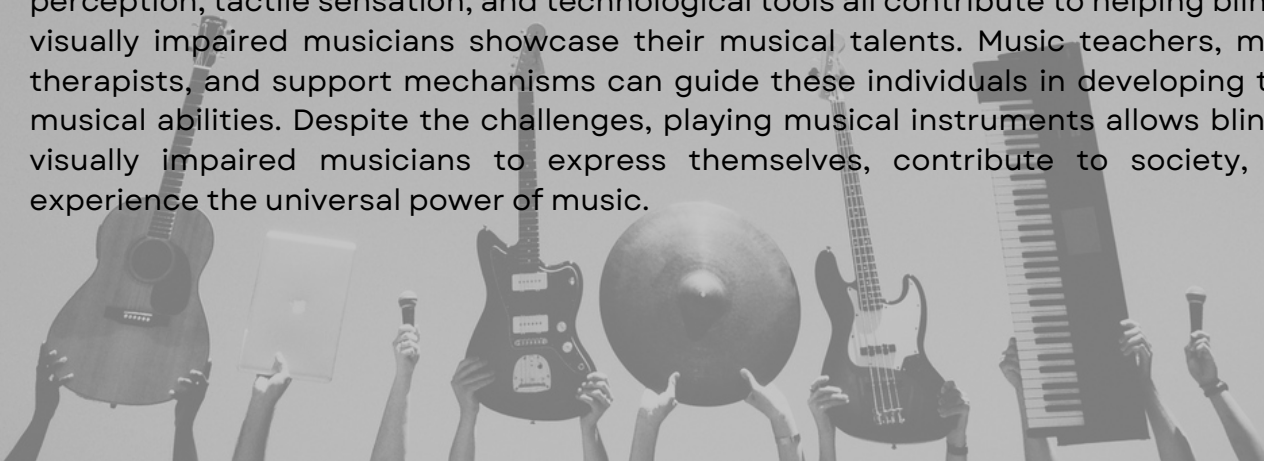
Braille Notation System: The Braille notation system is a crucial tool for blind or visually impaired individuals to understand and play musical notes through touch. Braille is a tactile alphabet composed of raised dots. Braille music sheets contain raised symbols representing musical notes, allowing blind or visually impaired musicians to learn and play music by feeling these symbols.

Auditory Perception: Blind or visually impaired individuals can learn to play musical instruments by relying on their sense of hearing. Having a keen sense of hearing assists in recognizing different notes, rhythms, and musical structures. Being able to hear the sounds and tones of an instrument enables blind or visually impaired musicians to develop their playing skills and mimic musical pieces. During this process, music teachers or mentors can provide guidance by explaining the correct notes and techniques.

Tactile Sensation and Understanding the Instrument's Structure: Blind or visually impaired musicians can rely on their sense of touch to understand the physical structure of the instrument they are playing. For example, when playing the piano, they can feel the positions of the keys and identify which note each key represents. By using their fingers to touch the instrument's strings or surface, they can produce notes. This tactile experience helps blind or visually impaired musicians better understand the instrument and improve their playing skills.

Specialized Technological Tools and Software: Technological advancements have facilitated the development of various tools and software to assist blind or visually impaired musicians in playing musical instruments. Specifically designed music software can read notes aloud or utilize special sound effects to support the musical experience of blind or visually impaired musicians. Additionally, touch-screen instruments or specialized tactile feedback systems can make playing musical instruments more accessible.

Blind or visually impaired individuals can develop their ability to play musical instruments and explore musical expression. The Braille notation system, auditory perception, tactile sensation, and technological tools all contribute to helping blind or visually impaired musicians showcase their musical talents. Music teachers, music therapists, and support mechanisms can guide these individuals in developing their musical abilities. Despite the challenges, playing musical instruments allows blind or visually impaired musicians to express themselves, contribute to society, and experience the universal power of music.

Görme Engelli İnsanların Müzik Aleti Çalma Yeteneği

Müzik, insanlar arasında bir bağ kurmanın, ifade etmenin ve duyguları paylaşmanın güçlü bir yolu olarak kabul edilir. Müzik aleti çalmak, birçok insan için büyük bir zevk ve ifade biçimidir. Kör veya görme engelli insanlar, diğer duyuşsal yeteneklerini kullanarak müzikal yeteneklerini geliştirebilir ve müzik aleti çalabilirler. Bu yazıda, kör veya görme engelli bireylerin müzik aleti çalma sürecini ve kullanabilecekleri yöntemleri inceleyeceğiz.

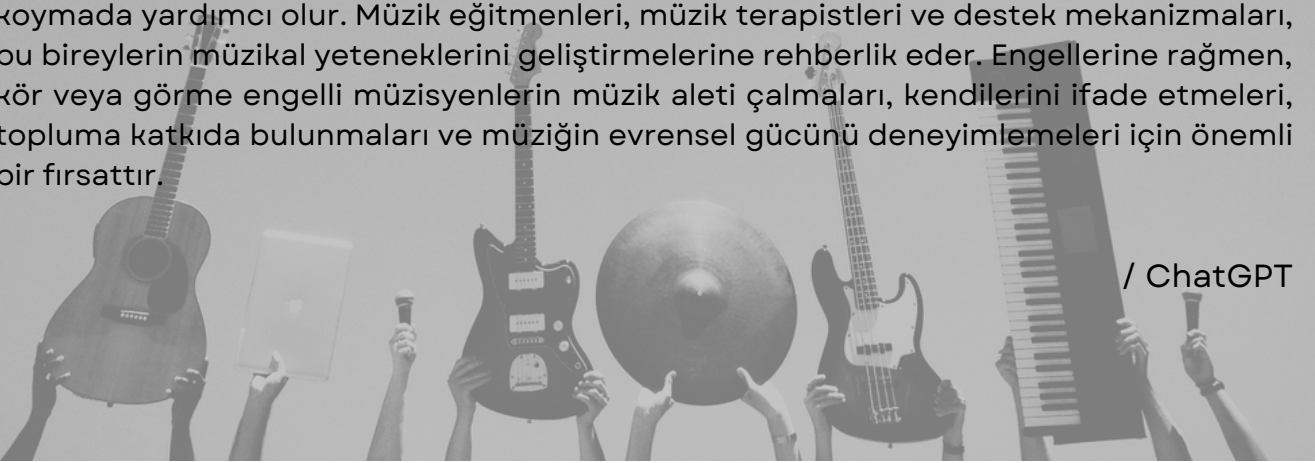
Braille Nota Sistemi: Kör veya görme engelli insanlar için Braille nota sistemi, müzikal notaları dokunarak anlamalarına ve çalmalarına yardımcı olan önemli bir araçtır. Braille, kabartma noktalardan oluşan bir dokunma alfabesidir. Braille nota kağıtları, müzik notalarının kabartma şekillerini içerir ve kör veya görme engelli bir müzisyen, bu notaları hissederek müzik parçalarını öğrenebilir ve çalabilir.

İşitme Duyusu: Kör veya görme engelli insanlar, işitme duyusuna dayanarak müzik aleti çalmayı öğrenebilirler. İyi bir işitme yeteneği, farklı notaları, ritimleri ve müzikal yapıları tanımalarına yardımcı olur. Bir enstrümanın seslerini ve tonlarını duymak, kör veya görme engelli bir müzisyenin çalma becerilerini geliştirmesine ve müzikal parçaları taklit etmesine olanak sağlar. Bu süreçte, müzik eğitimcileri veya mentorlar, doğru notaları ve teknikleri anlatarak rehberlik edebilir.

Dokunma Hissi ve Enstrümanın Yapısını Anlama: Kör veya görme engelli bir müzisyen, müzik aletini çalmak için enstrümanın fiziksel yapısını anlamak için dokunma hissine güvenebilir. Örneğin, bir piyanoyu çalarken tuşların yerlerini ve her tuşun hangi nota olduğunu hissedebilir. Parmaklarını kullanarak enstrümanın tellerini veya yüzeyini hissederek notaları üretebilirler. Bu dokunsal deneyim, kör veya görme engelli müzisyenlere enstrümanı daha iyi anlamalarına ve onu daha iyi çalmalarına yardımcı olur.

Özel Teknolojik Araçlar ve Yazılımlar: Teknolojik ilerlemeler, kör veya görme engelli müzisyenlerin müzik aleti çalmalarına yardımcı olacak çeşitli araçlar ve yazılımların geliştirilmesine olanak sağlamıştır. Örneğin, özel olarak tasarlanmış müzik yazılımları, notaları sesli olarak okuyarak veya özel ses efektleri kullanarak kör veya görme engelli bir müzisyenin müzikal deneyimini destekler. Ayrıca, dokunmatik ekranlı enstrümanlar veya özel dokunsal geri bildirim sistemleri, müzik aleti çalmayı daha erişilebilir hale getirebilir.

Kör veya görme engelli insanlar, müzik aleti çalma yeteneklerini geliştirebilir ve müzikal ifadelerini keşfedebilirler. Braille nota sistemi, işitme duyusu, dokunma hissi ve teknolojik araçlar, kör veya görme engelli müzisyenlere müzikal yeteneklerini ortaya koymada yardımcı olur. Müzik eğitimcileri, müzik terapistleri ve destek mekanizmaları, bu bireylerin müzikal yeteneklerini geliştirmelerine rehberlik eder. Engellerine rağmen, kör veya görme engelli müzisyenlerin müzik aleti çalmaları, kendilerini ifade etmeleri, topluma katkıda bulunmaları ve müziğin evrensel gücünü deneyimlemeleri için önemli bir fırsattır.

Herkese Açık Çalma Listesi

türkü

Mercury • 1 beğenme • 17 şarkı, 1 sa. 18 dk.

/Beril DONMEZ & Dilvin DONMEZ

Özel sıralama

	Acem Kızı	Hüseyin Turan	♥	2:52
	Kırmızı Gül Demet Demet	Nazlı Öksüz	♥	4:30
	Tanrıdan Diledim	Kubat	♥	5:05
	Narino	Kâzım Koyuncu	♥	3:29
	Gesi Bağları	Selda Bağcan	♥	3:32
	Şen Olsam Ürgüp	Zara	♥	3:49
	Yayla Yollarında Galdım Yalnız	Tolga Çandar	♥	4:44
	Kara Toprak	Aşık Veysel	♥	8:37
	Uzun İnce Bir Yoldayım	Aşık Veysel	♥	2:35
	Zahidem Kurbanım	Bedia Akartürk	♥	3:29
	Güzelliğin On Par'etmez	Aşık Veysel	♥	4:32
	Neredesin Sen	Neşet Ertaş	♥	3:57
	Sen Gel Diyorsun (Öf Öf)	Cem Adrian	♥	4:47
	Allı Turnam	Neşet Ertaş	♥	6:28
	Atatürk'e Ağıt	Aşık Veysel	♥	5:17

CREWMATE

Do not put stones on my grave, do not pour concrete, after I die, let the grass grow on me, let the flowers bloom.

Stone closes, cement closes, no one can benefit.

Let my land also serve my nation.

Let the sheep eat from the grass that grows there to get meat, let the lamb eat to get milk, let the bee eat to get honey...

Testament of Aşık Veysel

Mezarıma taş koymayın beton dökmeyin, ben öldükten sonra üzerimde otlar bitsin, çiçekler açsın.

Taş kapatır çimento kapatır hiç kimse istifade edemez.

Benim toprağım da milletime hizmet etsin oradaki biten otlardan koyun yesin et olsun kuzu yesin süt olsun arı yesin bal olsun..

Aşık Veysel'in Vasiyeti